

organer henvises til det anførte ovenfor under pkt. 8 e. Det norske justitsministerium har imidlertid over for justitsministeriet oplyst, at gennemførelsen af forvaltningsloven ikke kan antages at have givet anledning til administrative meromkostninger af væsentlig betydning. Endvidere er det over for justitsministeriet oplyst, at det er Norske Kommuners Sentralforbunds opfattelse, at gennemførelsen af den norske forvaltningslov – herunder grundlovsreglerne – ikke har givet anledning til væsentlige vanskeligheder eller meradministration, og at anvendelsen af reglerne må antages at have medført en bedre arbejdstilrettelæggelse i navnlig de mindre norske kommuner.

I Sverige foretog rigsdagens revisorerers kansli i 1975 en undersøgelse af de administrative konsekvenser, som gennemførelsen af forvaltningsloven havde medført for så vidt angår de statslige myndigheder. Den svenske forvaltningslov indeholder bl.a. regler om inhabilitet, partshøring og samtidig grundlovsregler. Om rækkevidden af den svenske forvaltningslov i forhold til kommunerne henvises til det ovenfor under pkt. 8 e anførte. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt gennemførelse af forvaltningsloven havde medført forøgede administrative omkostninger, oplyste mange myndigheder, at gennemførelsen ikke eller dog ikke i mærkbart omfang havde indvirket på de administrative omkostninger. En del myndigheder oplyste, at loven havde medført øgede administrationsomkostninger, men at størrelsen heraf ikke kunne beregnes. Rigsdagens revisorerers kansli konkluderede i undersøgelsen, at de øgede administrationsomkostninger måtte antages at være af relativt lille omfang, og at myndighedernes merarbejde og meromkostninger måtte forudsættes at blive forminskede, i det omfang myndighederne gennem indhentede erfaringer og vejledning fik bedre kendskab til anvendelsen af reglerne i forvaltningsloven.

Med henblik på nærmere vurdering af konsekvenserne for den kommunale forvaltning har justitsministeriet i 1981 og 1982 på en række møder gennemgået de tidligere foreslåede regler om grundlovsregler med repræsentanter fra de kommunale organisationer m.v. og kommunale embedsmænd med erfaring i kommunal forvaltning. Det var bl.a. på den baggrund justitsministeriets opfattelse, at reglerne om efterfølgende grundlovsregler efter begæring næppe ville medføre nogen væsentlig forøgelse af ressourceforbruget i den statslige og den kommunale forvaltning.

På en række forvaltningsområder gives der allerede i dag samtidig med afgørelsen i en sag en grundlovsregler for afgørelsen, hvis denne ikke giver

den pågældende part fuldt ud medhold. I de fleste tilfælde gives der dog kun en grundlovsregler for afgørelsen, hvis der fremsættes begæring herom.

På den baggrund er det justitsministeriets opfattelse, at de foreslåede regler om samtidig grundlovsregler må antages at medføre et vist administrativt merarbejde, navnlig for den kommunale forvaltning. Justitsministeriet er dog som nævnt ovenfor ikke i stand til mere præcist at angive omfanget af dette merarbejde.

c. For justitsministeriets eget vedkommende må gennemførelsen af forvaltningsprocesreformen antages at ville medføre et vist administrativt merarbejde i forbindelse med administrationen af lovkomplekset, herunder navnlig opfølgningen af forvaltningsloven og samarbejdet med andre forvaltningsmyndigheder (afgivelse af vejledende udtalelser m.v.). Det vil derfor blive påkrævet med en mindre personaleudvidelse i departementet for at varetage disse opgaver. Udgifterne hertil vil andrage ca. 1,0 mill. kr. årligt.

d. I forbindelse med ikrafttrædelsen af forvaltningsprocesreformen vil justitsministeriet informere om de nye regler bl.a. i dagspressen. Udgifterne hertil anslås til 1,0 mill. kr. målt i april 1985 priser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Bestemmelserne i lovforslagets kapitel 1 fastlægger forvaltningslovens anvendelsesområde.

Det tilsvarende spørgsmål vedrørende loven om offentlighed i forvaltningen er behandlet i kapitel IV i Betænkning om offentlighedslovens revision (Nr. 857/1978) (side 79ff.). I indledningen til dette kapitel fremhæves det, at spørgsmålet om at fastlægge lovens anvendelsesområde ikke er særegent for loven om offentlighed i forvaltningen, men melder sig ved udformningen af enhver generel forvaltningslovgivning. Som følge heraf fik udvalgets behandling af denne problemstilling et mere generelt sigte, og det fremhæves i betænkningen side 337, at de principielle synspunkter herpå, der indeholdes i betænkningens kapitel IV, efter udvalgets opfattelse i vidt omfang også vil kunne lægges til grund for udformningen af en kommende forvaltningslov.

Idet der i øvrigt henvises til kapitel IV i offentlighedsudvalgets betænkning, kan det mere generelt anføres, at afgrænsningen af anvendelsesområdet for en almindelig forvaltningslovgivning forudsætter en stillingtagen til, hvilke myndigheders sagsbehandling der skal være omfattet af lovens bestemmelser, og om hvorvidt lovens bestemmelser